

(25)

گفتوگويہ کی ژیرانہ

ٹایا لہ ٹہستوٲوونی خہرجی ٹافرہت لہ کہسایہتی ٹافرہت کم دہکاتہوہ؟

بہرٲزان!

لہم بہشہدا یہکیک لہ مافہکانی ٹافرہتان دہتوٲٲینہوہ کہ خوای پہرورہدگار پٲوٲستی کردوہ لہسہر پیاوان، ٹہویش(مہسہلہی نہفہقہی)ہ، بہخیوکردن و خہرجی ٹافرہت لہ ٹہستوٲ پیاوہکہیدایہ، بہر لہ شووکردنیشی خہرجی و نہفہقہی لہ ٹہستوٲ باوکیہتی، کہواتہ: پیاو ٹہرکی تہواوی نہفہقہی ہاوسہرہکہی خوٲی لہ ٹہستوٲیہ، ٹہگہر باوکی مردبٲی دہبٲی دایکہکہشی بہخیو بکات، یاخود ٹہگہر خوشکی شووی نہکردبٲی دہبٲی خوشکیشی بہخیو بکات، ٹہگہر خوشک و برای بچوکی ہہبٲی و ٹہمیش برا گہورہبٲی وہ توانای کارکردنی ہہبٲی دہبٲی ٹہوانیش بہخیو بکات.

ٹہمہ یہکیکہ لہو ٹہرکانہی کہ خوای پہرورہدگار خستوویہتیہ ٹہستوٲی پیاو، لہ بہرامبہردا ٹافرہت ہہرچہندہ خہرجی و نہفہقہی لہسہر پیاوہکہیہتی بہلام ٹیسلام رٲگری لی نہکردوہ بچٲی کار بکات، بہلام ہہندی کار ہہیہ لہگہل سروشٹ و توانای ٹافرہت ناگونجی، یاخود لہہندی کاتدا ٹافرہت توانای کارکردنی نییہ، ہہندی کار ہہیہ قورسہ لہگہل توانای جہستہیی ٹافرہت نایہتہوہ، ہہروہا ہہندی کاری دیکہ ہہیہ کاتہکہی یہکجار زورہ ٹہمہش وا دہکات لہسہر حیسابی مندالہکانی و ہاوسہرہکہی بیت بہتایبہت لہکاتی ٹیستادا کہ کارکردن کہم بوہ، لہ کوٲپانیا ٹہہلییہکاندا جاری وا ہہیہ ٹافرہتان کاردہکن بہلایہنی کہم حہوت بو ہہشت کاتٹمٲر لہسہر کارن، ٹہم ہہموو کاتہ دوور و درٲٲوہ بہ دلنیاپیہوہ زہرہر و زیان بہ پہیوہندی نیوان خوٲی و خیزانہکہی دہگہیہنی.

زانایان گوتووایانہ ٹہو نہفہقہیہی کہ پٲوٲستہ لہسہر پیاو بریتیہ لہ دابینکردنی خواردن و جل و بہرگ و جیگا و خانوو و کہل و پہلی پٲوٲستی مال، ہہروہا ٹیشکہریش ٹہگہر ہاتو پیاوہکہ ہہبوون بی، ٹہمہش کوٲرای شہرعناسانی لہسہرہ.

خوای پهروهردگار لهچهند ثایهتیکدا مهسهلهی نهفهقهی باس کردووه وه جهختی لهسهه
تهو مافهی ثافرهتان کردوتهوه، تهمهی خوارهوه چهند نمونهیه که لهمانه:

1) - خوای پهروهردگار دهفهرمووی: ﴿لِنَفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعَتِهِ وَمَن قَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ

فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يَكْلِفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَاءً آتَاهَا ۗ﴾ الطلاق.

با تهوانهی رزق و رۆزیان فراوانه و دهوله مهندن به گویرهی تهو دارایی و دهوله مهندیسهی
که هه یانه خهرجی هاوسه ره کانیا بکیشن، تهو کهسهش که که مدهست و هه ژاره با لهوه
ببه خشی که خوای گه وره پیی به خشیوه، خوای پهروهردگار به گویرهی تهو داراییهی پیاو
هه یه تی داوای به خشینی لی دهکات بو خیزانه کهی و هه رگیز شتی که ناخاته تهستی
که سی که تهو کهسه توانای جیبه جی کردنی تهر که کهی نه بی.

پهروهردگاری مهزن له ثایه ته که دا ره چاوی تهوپه ری هاوسه نگی کردووه، که هه ر پیاو ی که
به گویرهی توانای دارایی خوای نهفهقهی خیزان و هاوسه ره کهی بکات، له لایه که ریگری
کردووه لهو پیاو هه که هه بوونه و توانای دارایی باشه ره زیلی بکات، له لایه که تره وه تهو
پیاو هه که توانای دارایی نییه خوای پهروهردگار شتی که نه خستوته تهستی له توانایدا
نه بی، له بهرامبه ردا ثافره ته که شی ده بی ره چاوی باری دارایی خراپی پیاو هه کهی بکات،
نابی زوری لی بکات، به لکو ده بی تارامگر بی، ته گه ر که موکورییه که له پرووی کاسبی
کردنه وه له پیاو هه که هه بو، تهوا ثافره ته که ده توانی به هیمنی و له سه ره خوایی تاگاداری
بکاته وه، ته گینا ده توانی به باوکی پیاو هه کهی واته: (خه زووری)، یان که سیکی دیکه ی
نزیکی بلی که پیاو هه کهی تاگادار بکه نه وه لهو که موکورییه.

تینجا له تهواو که ری ثایه ته که خوای پهروهردگار تهو خیزانانه دهوینی که کهم دهستن،
تهو پیاو هه که ناتوانن به تهواوی نهفهقهی هاوسه ره کانیا دابین بکه ن، له گه ل تهو

ثافره تانهی که پیاو هه کانیا کهم دهستن پیان دهفهرموویت: ﴿سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا

﴾ الطلاق، دهفهرمووی: له داهاتوویکی نزیکدا خوای پهروهردگار تهو کهم دهستی و

هه ژاریه تان بو ده گویری به حالیکه باشتر و ئاسانتر و چاکتر، له پاش ناخوشی خوشی

دهیڼی، له پاش تهنګی فراوانی دهیڼی، ئەمه قوناغیڅکی ژيانه و ژيانیش تاقیکردنه وهیه.

(2) - له نایه تیڅی دیکه دا ده فەر موویت: ﴿ **أَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وُجْدِكُمْ** ﴾ (٦) الطلاق، خوی پهره ردگار به پیاوان ده فەر موویت: له و شوینه ی که خوتان لئی نیشته جین و کردووتانه به مال، له وی خیزانه کانتان نیشته جی بکن، ئەمه ش بریتیه له دابینکردنی مافی نیشته جیبوون و خانوو که خوی پهره ردگار له سهر پیاوی پیویست کردوو دابینی بکات بو خیزانه که ی.

(3) - ههر له باره ی نه فه قه ی ئافره ته وه خوی بهرز و مهزن ده فەر مووی: ﴿ **وَعَلَى الْوَالِدِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ** ﴾ (٣٣) البقرة، له سهر پیاو پیویسته رزق و رۆزی و بهرگ و پۆشاک بو منداله کانی و هاوسه ره که ی به چاکه دابین بکات، واته: نه که به ههراو گاره گار و منته له سهر کردن، پیاو ههیه رۆژانه سه دان سکالا له خیزان و منداله کانی ده کات و دهنگیان به سهر دا بهرز ده کاته وه و منته بیان له سهر ده کات، ئەمه ش پیچه وانه ی شهرعه، له بهر نه وه ی ئەم پیاوه ئە گهر نانیک بو ماله وه بهیڼیته وه ئەوا واجبیڅکی جیبه جیکردوو، چون ده بی منته بکات؟ به پیچه وانه وه ده بی ههست به بهر پر سیاریتیه که ی خوی بکات.

4- له م گیرانه وه یه دا زیاتر واجب بوونی نه فه قه ی خیزان له سهر پیاو پروون ده بیته وه: { **جَاءَتْ هِنْدُ أُمَّ مُعَاوِيَةَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ إِنَّ أَبَا سُفْيَانَ رَجُلٌ شَحِيحٌ وَأَنَّهُ لَا يُعْطِينِي مَا يَكْفِينِي وَوَلَدِي إِلَّا مَا أَخَذْتُ مِنْهُ وَهُوَ لَا يَعْلَمُ فَهَلْ عَلَيَّ فِي ذَلِكَ مِنْ شَيْءٍ فَقَالَ لَهَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «خُذِي مَا يَكْفِيكِ وَبَنِيكِ بِالْمَعْرُوفِ»** }^(٦) هیندی کچی عوتبه که ده کاته دایکی موعاویه هاته لای پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پیی ده لی: ئەبو سو فیان له گهل نه وه ی ده وله مهند و خوا پیداو، پیاویڅکی ره زیله و نه وه ندهم پینادا به شی خوم و منداله کانم بکات، تیا دروسته به بی ئاگاداری خوی پاره ببه م، پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پیی فەر مووی: نه وه نده ببه که پیویستیه کانت پر ده کاته وه.

(1) لَفْظُ حَدِيثِ عَبْدِ الْعَزِيزِ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ فِي الصَّحِيحِ عَنْ أَبِي نُعَيْمٍ وَرَوَاهُ مُسْلِمٌ عَنْ يَحْيَى بْنِ يَحْيَى.

ديسان ئەمەش بەلگەيە لەسەر واجب بوونی نەفەقە و خەرجی ئافرەت لەسەر پیاوێ کە، زانایانی شەرەناس گوتووینە ئەم گێرانی وەپە بناغەيە کە گەرە لەسەر دادەمەزری، لەمەسەلەي نەفەقە، {ئەگەر پیاو کە موکۆری هەبوو لە نەفەقەي مال و مندالی ئەوا ئافرەت بۆي هەيە بای پێویستی خۆي و مندالی کانی لە مالە کەي ببات بەبێ زێدەرۆیی کردن}.

5- پێغەمبەری خۆشەویست ﷺ لە حەجی مال ئاوايیدا فرموی: {وَلَهُنَّ عَلَيْكُمْ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ} [۱] واتە: ئافرەتان رزق و رۆزی و بەرگ و بۆشاکیان لەسەر پیاوانە و دەبێ بەچاکیی بۆیان داين بکەن.

6- پێغەمبەری خۆشەویست ﷺ فرمویەتی: {وَالْيَدُ الْعُلْيَا خَيْرٌ مِنَ الْيَدِ السُّفْلَىٰ وَأَبْدَأُ بِمَنْ تَعُولُ} [۱] واتە: ئەو دەستەي بەرزە و دەبەخشی باشتر و چاکترە لەو دەستەي کە نزمە و داوای یارمەتی دەکات، بەخشین و یارمەتیدانیش لەو کەسەو دەست پێ بکەن کە نەفەقە و خەرجی لەسەرت پێویستە واتە: خا و خیزانت. بەرپێزان!

بەداخەو هەندی پیاو هەن زۆر سست و تەمبەلن لە پەیداکردنی بژیو بۆ مندالی کانیان و خیزانە کانیان، هەر چاوی لەوێ خەلک یارمەتی بدات، مال و مندالی کەي خۆي تووشی خەم و خەفەت و نەخۆشی دەروونی کردووە، بەراستی دەبێ ئەم جوړە پیاوانە لەخوا بترسن، سەیری ئەو دەقانهی سەرەو بەکەن کە هینامان، ئەم کارەي ئەوان پێچەوانەي ئەم ئایەت و فرمودانەيە، پیاو ئەگەر بتوانی کاسبی بکات بەلام تەمبەلی بنوینی بە دلنایییەو گوناھبارە، لە بەرامبەردا ئەو پیاوانەي خۆیان ماندوو دەکەن، خەرجی مال و مندالیان پەیدا دەکەن، ئەوا ئەو ئەرك و ماندووبوون و خەرجیەیان بۆ بە خیر و سەدەقە هەژمار دەکریت.

(2) أخرجه مسلم (886/2، رقم 1218) وأبو داود (182/2، رقم 1905)، وابن ماجه (1022/2، رقم 3074).

(3) أخرجه البخاری (2048/5، رقم 5040).

پیاو تا دەتوانی دەبی رێگری بکات لەوەی مالا و مندالە کە بەهەژاری بژین، ئەوەتا پێغەمبەری خوا ﷺ بەیانیان و ئیواران پەنای بەخوای پەرورەدگار گرتوو لە هەژاری و نەداری، زانایان گوتویانە: {هیندە نەماوە هەژاری سەربکێشی بۆ کوفر} بۆیە بەدووری مەزانی پیاو بەهۆی کەمتەرخەمییهوه مندالەکانی خۆی هەژارخات و ئەوانیش بەهۆی ئەم هەژارییهوه تووشی لادان و سەرپێچی بن، بۆیە پیاو بەگوێرە توانا دەبی خۆی ماندوو بکات، هەولێ جددی بدات، بە پێچەوانەوه شتێکیش لەتوانای مەوقفا نەبی ئەوا بەدنیاییهوه تێدا گوناھبار نابێ.

مەسەلە ی - خزمەتکار - ئیشکەر:

زۆربە ی زانایان گوتویانە: لەسەر پیاو پێویستە ئەگەر لەتوانایدا بوو ئیشکەر بۆ خێزانە کە ی بگری، ئەمەش کارناسانییه بۆ ئافرەت و یارمەتی دانیەتی، بەتایبەت لەهەندێ قۆناغدا یان لە هەندیکاتدا، بۆ وینە: جاری وا هەیه ئافرەتە کە دوو سی مندالی بچووی هەیه، یان دەوامی هەیه ناپرژیتە سەر کارەکانی یان میوانی زۆرە. جەھوری فووقەها گوتویانە: پێویستە لەسەر پیاوی خۆپیداو ئیشکەر بۆ خێزانە کە ی بگری، ئینجا ئەو ئیشکەرە یان دەبی ئافرەت بی، یان ئەگەر پیاو بوو، دەبی کەسیکی نزیکی ئافرەتە کە بی.

لەبارە ی ئەو ئافرەتانیە کە مووچەیان هەیه ئایا لەسەریان پێویستە پارە کە بدەن بە پیاوکانیان یاخود نا؟ بەشیک لە زانایان گوتویانە: بۆ ئەوە ی رەھمەت و سۆز و بەزەیی و خۆشەویستی لەنیو مالا زیاتر بەرپا بی و باشتەر ئافرەتانیش دەستبار و هاوکاربن لەگەڵ پیاوکانیان ئەگەر مووچەیان هەبوو، یان داھاتیکیان هەبوو، بەلام وەکو واجب لەسەریان واجب نییە.

خوینەرانی خۆشەویست!

خوای پەرورەدگار لەچەند شوینیکی پیاوان دەدوینی لەبارە ی ئافرەتانیانەوه و پێیان دەفەر مووی: ﴿وَعَاشِرُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾ ﴿١٩﴾ النساء، بەچاکە و بەباشە ژیانان لەگەڵدا بگوزەرینن.

تەگەر پىياو بەچاكى ھەلسوكەوت و مامەلەى لەگەل خىزانەكەى خۆى كرد، بۆچى دەبى
ئافرەتان ياخى بن و خراب مامەلە لەگەل پىياوانيان بكەن؟ كەواتە: دەبى ھەردووكيان
ھەماھەنگ و ھاوكاربن بۆ دروستكردن و پىكھىنانى ژيانىكى خۆش و بەختەوەر.